

KLIKO HIER... KLIKO DAAR...

Krimi-klucht in twee bedrijven

door

EWOUTER VOGEL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KLIKO HIER... KLIKO DAAR...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EWOUTER VOGEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2022 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

INFO:

“Look-a-like”, is de originele versie voor 8 personen.
Dat staat voor: iemand die op een ander lijkt.
Of voor: Loek is een lijk..
Dit ter info om de titel van de eerste versie te begrijpen.

Maar deze versie: **“Kliko hier - Kliko daar”**, is voor 10 personen.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

PERSONEN:

(rolverdeling en uitleg voor de spelers, voor het programmaboekje zou ik niet te veel prijsgeven)

Anita - Een egoïstische vrouw die haar vent zo snel mogelijk gaat dumpen na het innen van een grote geldsom.

Bram - Een goeie vent die er het beste van probeert te maken, nadat hij oom voor dood aantreft.

Gusta - Tante van Anita. Die per ongeluk haar man neerschiet, maar later blijkt, ook wat in haar schild voert.

Loek - Lust graag een borrel. Heeft ook zo zijn redenen om voorlijk door te gaan, komt terug als zijn tweeling zuster Loes.

Daan - Een geheime kroegvriend van Loek. Helpt hem als het nodig is.

Gerrit - Nog een kroegvriend die Loek helpt. Een hobbyist. Breekt graag nog weleens ergens in.

Neeltje - De nieuwsgierige buurvrouw van Anita en Bram. Komt te pas en onpas binnen wandelen en maakt het anderen daardoor niet makkelijk. Zelf ook per ongeluk een slachtoffer van Daan.

Zus - Hermien is de zus van Neeltje, maar wordt altijd zus door haar genoemd. Niet al te slim. Loopt meestal Neeltje achterna.

Uslem - Buitenlandse vrouw, gaan uit van een Turkse. Praat gebroken Nederlands, lekker aandikken met de uitspraak gh. Gekleed met hoofddoekje en eventueel lange jas.

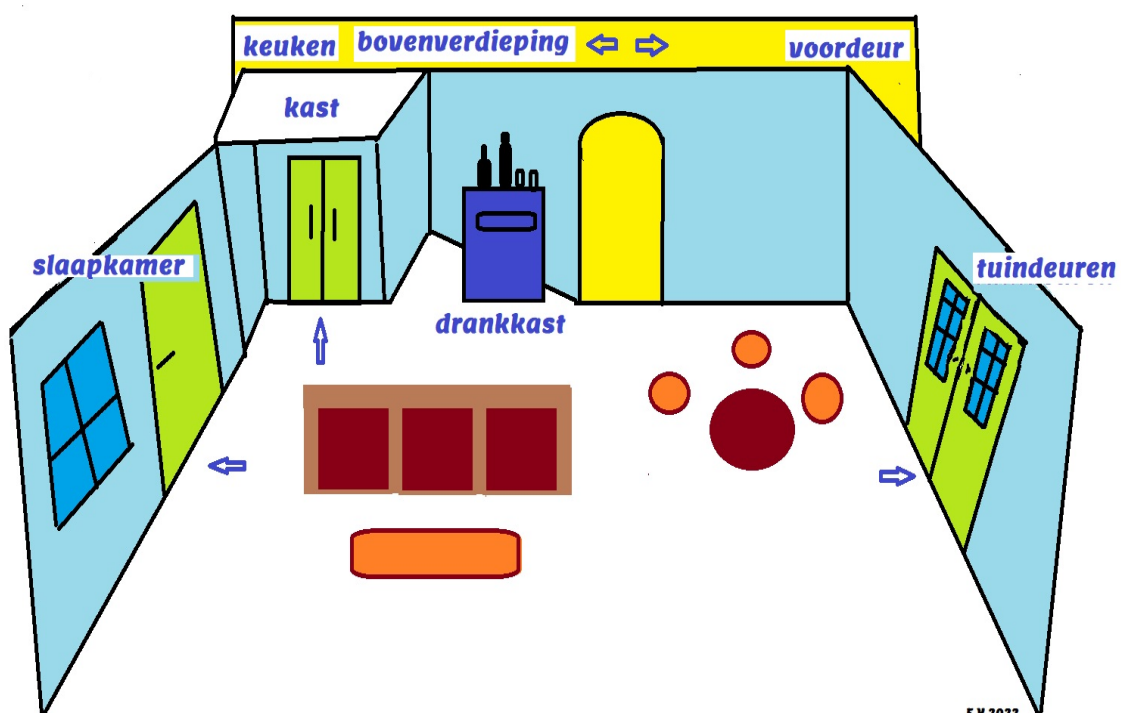
Fred - Vriend van Bram. Deze ex-detective die ingeroepen wordt om de verdwijning van oom te onderzoeken. Reageert niet altijd even snugger. Maar daarentegen, als het om een mysterieuze zaak gaat, snel aanknopingspunten ziet.

TIPS:

Er zijn aanwijzingen voor de regie en decor. Alles is naar eigen inzicht zelf te bepalen. De buurvrouwen kunnen ook voor tweeling doorgaan. Dezelfde kleding en eventueel pruiken. Ook of de mannen in het tweede bedrijf echt dronken of aangeschoten zijn. Leef je uit in dit soort scènes, dat maakt het repeteren tot een waar feest en de uitvoeringen een succes.

DECOR:

Decor gezien vanuit de zaal. Links in de zijwand een deur naar de slaapkamer. Links in de achterwand een kastdeur of kast waar een klikeo in past. Midden in de achterwand de hal, waardoor men linksaf naar de keuken en naar boven gaat, als men rechtsaf gaat komt men bij de voordeur. Rechts in de zijwand de tuindeuren. Verder een bank met salontafel links op het toneel en rechts een tafel met 3 of 4 stoelen. Een telefoon op een tafeltje en eventueel ergens iets waar wat drankflessen met borrelglasjes op kan staan. De stijl van de inrichting is dat wat men voor handen heeft. Extra stoelen plaatsen naast de bank bij genoeg ruimte op het toneel.

(toneel is leeg. Bram op uit slaapkamer, een beetje geïrriteerd. Hij knoopt zijn overhemd dicht en strikt zijn stropdas)

BRAM: Wat een gezeur en uitgerekend nu moeten ze weer zo nodig op komen draven.

ANITA: *(antwoordt vanuit de slaapkamer)* Dat weet je nu toch onderhand wel. Iedere maand komen ze een zogenaamd beleefdheid bezoekje brengen. *(op, bezig met haar haar in een staart of knot te zetten)*

BRAM: Nee..., ze komen natuurlijk wat eerder om de huur vragen. Ze zullen wel krap bij kas zitten deze maand.

ANITA: Oom en tante krap bij kas, nou dat is dan de eerste keer dat dat zo zou zijn. Zit mijn haar een beetje goed?

BRAM: Ja, prima! Waarom zouden ze dan nu ineens wel komen, normaal gesproken zien we ze pas in het laatste weekend van de maand.

ANITA: *(gooit haar weer los en prutst er verder aan)* Nou je het zegt, we zitten pas in de tweede week van de maand. *(wijst naar haar haar)* Zo beter? *(loopt naar Bram en maakt de stropdas weer los)* Deze staat niet...

BRAM: Fijn..., zit hij net goed.

ANITA: Past niet bij je overhemd.

BRAM: Sinds wanneer kijk jij daar naar?

ANITA: Omdat ze straks komen en jij er goed uit moet zien. *(even pauze)* Net als ik!

BRAM: Dat merkt die zuiplap toch niet en zij met dat tassie helemaal niet.

ANITA: Daar heb ik het niet over...en ik wil niet dat je ze zo noemt.

BRAM: Het is toch zo.. *(gaat nu summier naspelen wat oom en tante straks doen als ze opkomen)* *T* Hallo lieverds, oh wat is het toch weer lang geleden. Alles goed? *O* Mooi, dan kunnen we daar wat opnemen. Kom maar op met die fles. *T* Niks daarvan, er wordt nu niets gedronken. *O* Een kleintje kan toch wel. *T*

Niets zei ik toch. Ik ga tellen hoor...1, 2, tassie! *O* Kom lieve, doe mij nu eens een plezier. *T* Tassie! En dan geeft ze hem een hengst met haar tasje. Altijd weer hetzelfde liedje en ze leren er niets van. (*bedenkt zich nu*) Maar je had het toch net wel over hun, of zie ik iets over het hoofd?

ANITA: Ja! Zoals zo vaak. Pak nou maar een andere stropdas.

BRAM: Ik snap er geen donder van. (*af in slaapkamer*)

ANITA: (*terzijde*) Nee, natuurlijk niet, meneer snapt nooit iets. Als ik hard "slim" zou roepen, kijkt hij echt niet om.

BRAM: (*op uit slaapkamer*) Zei je iets?

ANITA: Nee hoor, stond even hardop te denken.

BRAM: Deze moet dan wel goed zijn.. (*toont andere stropdas, Anita knikt instemmend*) Maar voor wie moet ik dan pakkie deftig op komen draven?

ANITA: (*kijkt onschuldig*) Had ik dat nog niet verteld dan?

BRAM: Nee, schijnbaar niet.

ANITA: Goh... (*af in slaapkamer*) Nog eventjes mijn gezicht poederen.

BRAM: Nou weet ik nog niks! Lekker slim. Als ik dat zou roepen zou ze niet eens omkijken. (*denkt na*) Dat maffe stel komt wel, maar vroeger dan normaal.. Maar zij zijn het niet. Die voert wat in haar schild. Ik hou me gewoon van de domme.

ANITA: (*op uit slaapkamer*) Dom! Wie is hier dom! Ik?

BRAM: Nee, ik bedacht dat in Utrecht de Dom staat, maar in Keulen ook.

ANITA: Ja, en zo zijn er nog meer plekken waar een Dom staat, maar waar slaat dat op?

BRAM: Nergens op eigenlijk.

ANITA: Soms denk ik weleens dat er iets niet helemaal goed zit daar boven in die kamertjes van jou. Heb je nu eigenlijk wel gezien hoe 'Dom' je er bij staat. Nu we het daar toch over hebben.

BRAM: (*staat er inderdaad een beetje dom bij*) Het zal wel, maar nu weet ik nog niet wie of wat er komt zo dadelijk? (*gelijk gaat de voordeur bel*)

ANITA: (*loopt naar de hal*) Dat zal je dan zo gaan zien. (*gaat in hal rechts af*)

BRAM: *(doet haar sarcastisch na)* Dat zal je dan zo gaan zien. Aargh, je zou ze toch.. *(maakt wurg bewegingen)* Maar vooral vriendelijk blijven... *(gaat zitten op de bank)*

ANITA: *(rechts op uit hal, samen met Gerrit. Deze heeft een fototoestel bij zich)* Gaat zitten, wil je iets drinken.. eten of snoepen?

GERRIT: Dank u, maar ik blijf liever staan en ik hoef niets te drinken, eten of te snoepen. Mag ik af en toe wat foto's schieten. Vindt u toch niet erg hoop ik? *(ziet Bram)* En wie hebben we hier?

ANITA: O ja, dat is mijn man, Bram. *(Gerrit kijkt alleen even naar Bram en negeert hem daarna)*

BRAM: *(gaat staan en reikt Gerrit zijn hand)* Aangenaam, ik ben...

ANITA: *(valt in)* En wat wilde u allemaal weten..? *(Bram gaat verbluft weer zitten, kijkt naar zijn hand)* Ben zo opgewonden..!

BRAM: *(quasi)* Ja, ik ook. Ongelooflijk hè.

GERRIT: Dat kan ik me voorstellen.

BRAM: Ja joh, het is niet niks.

GERRIT: Nee, dat zeker niet.

ANITA: Mijn man is een beetje... *(maakt gebaar van die spoort niet helemaal)*

BRAM: *(valt in)* Erg.. erg, opgewonden.. Nou, wat ben ik opgewonden.

ANITA: Ja, dat weten we nu wel Bram. Misschien wil die meneer ...uh?

GERRIT: Daan, de naam is Daan van Boven.

BRAM: Ik wil niet weten hoe je van onderen heet!

ANITA: *(kijkt Bram boos aan)* Misschien wil die meneer wel gaan beginnen met het interview.

BRAM: Goed Daan. *(zingt nu)* Wat heb je gedaan Daan, waar kom je vandaan? *(de anderen kijken hem raar aan)* Wat heb je gedaan Daan.....

ANITA: *(onderbreekt hem gewoon)* Zoals ik al zei. *(maakt weer gebaar van die is gek)* U kunt beginnen hoor meneer Daan!

GERRIT: Ik zou willen weten hoe het bij u overkwam toen u het hoorde?

BRAM: Dat vraag je toch niet aan mij?

ANITA: (*geïrriteerd*) Bemoei je er nu even niet mee Bram, ja.. Het spijt me hoor Daan, maar ik denk dat Bram (*kijkt hem nu weer boos aan*) vanaf nu wel eventjes zijn mond kan houden, als (*nadrukkelijk*) wij met het interview bezig zijn.

BRAM: Dus...

ANITA: (*valt in*) Dus..., dat houdt in dat je nu je snater dicht houdt, begrepen?

BRAM: (*murmelt iets, maar houdt zijn mond verder dicht en volgt het gesprek verder goed en reageert met expressie op hetgeen hij hoort*)

ANITA: (*kijkt hem aan of hij zich wel aan zijn woord houdt*) Mooi! Waar waren we gebleven?

GERRIT: Ik wilde weten hoe u reageerde toen u het hoorde?

ANITA: Tja.. Ik denk zoals iedereen die blij gemaakt wordt.

GERRIT: Het is natuurlijk ook niet niks.

ANITA: Nee, dat vind ik ook.

GERRIT: Al enig idee hoe u het gaat gebruiken?

ANITA: Daar heb ik nog niet echt over nagedacht, maar ik denk dat ik wel wat leuke dingen kan bedenken. En het is nooit weg voor later. Vooral in deze barre tijden.

GERRIT: De toekomst ziet er in ieder geval wel wat rooskleuriger uit voor u en uw man.

ANITA: Ik zat meer te denken zonder eigenlijk.

BRAM: Huh, wat....

ANITA: (*valt in*) Mond houden jij...

BRAM: Maar...

ANITA: Wat hadden we nu afgesproken? (*Bram verzegelt zijn lippen*) Mooi zo...

GERRIT: Ik wil niet onbeleefd zijn, maar...uh, weet u man wel waar het over gaat? (*Bram schudt van nee*)

ANITA: Dat hoort hij straks wel. (*wijst naar Bram van "geen woord nu". Hij gehoorzaamt braaf*)

GERRIT: Dat geeft de zaak wel een ander aspect denk ik.

ANITA: Daar is inderdaad het laatste woord nog niet over gezegd.

GERRIT: Dus u heeft hem wel iets laten weten?

ANITA: Nee, nog niet. Maar daar kom ik wel uit.

GERRIT: Ik wil niet stoken in een goed huwelijk, maar het lijkt me toch...

ANITA: *(resoluut)* Dat lijkt me nu toch niet echt het moment om over uit te dienen. Heeft u verder nog iets toe te voegen of te vragen?

GERRIT: Nee, via ons eerste contact hebben we al wat persoonlijke gegevens uitgewisseld, dus ik denk dat we er wel iets moois van kunnen maken. Ik zou nog wel graag wat foto's willen maken.. en na ik nu begrijp, zal ik van u alleen een foto maken. Waar wilt u genomen worden?

BRAM: *(toch even reageren)* Pardon!

ANITA: Doe maar hier in deze hoek, dan kom ik beter uit.

GERRIT: Zoals u wenst. *(neemt een paar foto's van haar)* Kan ik *(wijst de kamer rond)* hier nog wat indrukjes vastleggen?

ANITA: U gaat uw gang maar even hoor. *(Gerrit knikt oké en dan komt Bram even naar Anita toe en neemt haar terzijde. Gerrit neemt nu foto's van alle in- en uitgangen en knipt ze zelfs in de kamers. Zien steeds een flitslicht)*

BRAM: Wat bedoelde jij daarnet nu eigenlijk?

ANITA: Precies wat ik zei.

BRAM: Hebben wij soms de beschikking over een grote geldsom gekregen?

ANITA: Dat heb je heel goed begrepen.

BRAM: En die wilde je zelf houden.

ANITA: Dat heb je weer goed begrepen.

BRAM: En waar kom ik voor in het delen?

ANITA: Dat heb je nu net weer niet begrepen.

BRAM: Hoe kom je dan aan dat geld. Hoeveel is het eigenlijk en hoe weet die *(wijst naar Gerrit en deze knikt vriendelijk terug)* figuur het wel en ik niet?

ANITA: Dat zijn een boel vragen.., maar komt tijd komt raad. *(wendt zich tot Gerrit)* Ik denk dat u nu wel klaar bent met dat fotograferen, denkt u ook niet?

GERRIT: Ja, ik kan hier aardig mee uit de voeten. Wilde ik toch nog even vragen... Krijgt u het geld gestort of brengen ze het langs?

BRAM: Ik heb niets gezien tot nu toe...

GERRIT: Maar u wist ook nergens van?

BRAM: Dat klopt, op onze rekening heb ik nog niets ontdekt, maar een berg geld dat zie je niet snel over het hoofd.

ANITA: Dat zal je ook niet gaan zien, want het is een cheque aan toonder.

GERRIT: Dus u heeft hem al gekregen.

BRAM: Als zij dat zo zegt dan zal dat wel. Om hoeveel geld gaat het eigenlijk?

ANITA: Dat kan je beter maar niet weten. Er is niets zo vervelend iets te weten wat je toch niet gaat krijgen.

GERRIT: Ik zou het wel weten hoor... Vijf miljoen is een flink bedrag voor iemand alleen.

ANITA: *(kijkt naar Bram en ziet dat hij totaal verbijsterd voor zich uitkijkt)* U wordt bedankt...

BRAM: *(gaat verslagen op de bank zitten)* Vijf.....

ANITA: *(werkt Gerrit naar de uitgang toe)* Nou meneer Daan het was me een genoegen, maak er iets moois van en ik lees het wel. Bedenk echter wel, dat als het me niet bevalt wat u neer pent, ik genoeg geld heb om tegen u te procederen en er zo nog meer geld uit te slaan.. Goedendag! *(duwt hem rechtsaf in hal)*

BRAM: Vijf..Vijf.. Vijf..

ANITA: Ja, vijf miljoen! Belastingvrij.

BRAM: Vijf.. Mil..

ANITA: Jaa, vijf miljoen... Nou, voel je je nu lekker dan?

BRAM: *(versuft)* Ik weet helemaal niet hoe ik me nu voel.

ANITA: Ik voel me rijk...

BRAM: Ja, dat geloof ik graag. Ik voel me flink genomen.

ANITA: Kom op Bram, het gaat al een tijdje niet zo lekker met ons. Blijven hangen in nostalgie, maar eigenlijk durven we geen van tweeën de knoop door te hakken.

BRAM: En dit vond jij een mooi hak moment?

ANITA: Eigenlijk wel ja.. Een nieuw begin zonder zorgen.

BRAM: Zonder alimentatie, bedoel je zeker.

ANITA: Vooruit, ik zal niet de vervelendste zijn. Ik hoef geen geld van jou.

BRAM: Makkelijk zeggen als je net vijf.. vijf.. Ik krijg het gewoon niet uit mijn strot. Vijf miljoen hebt gekregen.

ANITA: O ja, ik wil dat je nog niks zegt tegen oom en tante.

BRAM: Ooh, dus die weten het ook nog niet. Dat geeft me al een beter gevoel...

ANITA: Ik wil het hun pas vertellen als ik iets anders heb gevonden, dan kunnen we voorlopig hier blijven wonen en maken we ze verder niet van streek met overbodige informatie.

BRAM: Dus ik kan, als ik nergens over praat, gewoon hier blijven wonen.

ANITA: Inderdaad, mooi geregeld toch?

BRAM: Maar.. *(voordeurbel gaat)* hoe nu verder?

ANITA: Gewoon doen wat we altijd doen... *(af rechts in hal)*

BRAM: *(praat haar weer gek na)* Gewoon doen wat we altijd doen... Makkelijk kletsen. Vijf miljoen en ik krijg niks.. Die ga ik het knap lastig maken.

ANITA: *(komt op met tante en oom, oom draagt de tas van tante)* We hadden het net over jullie, hè Bram?

BRAM: *(sarcastisch)* Ja, dat we het zo gezellig vonden dat jullie zo snel weer kwamen.

ANITA: *(met boze blik naar Bram)* Inderdaad, zo onverwachts snel..

GUSTA: Hallo lieverds, *(knijpt beiden in de wangen)* ja, dat is nu niet zolang geleden hè, sinds we laatst geweest waren.

LOEK: Dat was maar een bliksem bezoekje en alleen koffie gehad, dus...

BRAM: *(maakt drink beweging)* U lust er zeker wel één!

LOEK: Je haalt de woorden uit mijn mond.

GUSTA: Ik dacht het niet Loek.

LOEK: Maar hij biedt het toch aan.

GUSTA: Ik hoef toch niet te gaan tellen hè?

ANITA: We zetten gewoon een lekker bakkie koffie.

LOEK: Dan nemen wij alvast een neut in die tijd.

GUSTA: Ik moet toch gaan tellen... *(Loek knikt van nee)* 1, 2, tassie!
(geeft haar de tas en krijgt er direct een mep mee) *(tegen Anita)*
Kom lieve ik help wel even. *(beiden af links in de hal)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto